

Sygn. akt	III AUa 1098/12
------------------	------------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **29 stycznia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **29 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **T. Ż.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o ustalenie daty przyznania emerytury

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **13 września 2012 r.** sygn. akt **IV U 301/12**

I. **o d d a l a apelację,**

II. **z a s ą d z a od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. na rzecz wnioskodawcy T. Ż. kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt III AUa 1098/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. decyzją wydaną 24 stycznia 2012r. odmówił T. Ż. przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach, w uzasadnieniu podając, iż wnioskodawca nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą, a ponadto na datę 1 stycznia 1999r. nie wykazał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Niezależnie od powyższego organ rentowy podniósł że na ww. datę wnioskodawca legitymuje się łącznie okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 28 lat, 8 miesięcy i 16 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie wnioskodawca, działając przez ustanawianego pełnomocnika, sformułował wniosek o jej zmianę, poprzez przyznanie prawa do dochodzonej emerytury od 17 lutego 2012r. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołujący zarzucił, iż nieuprawnione było stwierdzenie organu rentowego dotyczące charakteru pracy w spornym okresie (od 8 kwietnia 1974 – 30 kwietnia 1991r.), którego to okresu nie uznał jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Niezależnie od powyższego, w odwołaniu zostało zawarte stwierdzenie, że w dacie 17 grudnia 2012r. odwołujący ukończył 60 lat, i z tym dniem nastąpiło rozwiązanie, łączącego go z ostatnim pracodawcą, stosunku pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, w uzasadnieniu przywołując tę samą argumentację, która legła u podstaw zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd I instancji przeprowadził dowód z zeznań zawnioskowanych przez odwołującego świadków A. H. oraz K. T., a także wnioskodawcy T. Ż. i dalej z jego akt emerytalnych prowadzonych przez stronę pozwaną, a także akt osobowych prowadzonych w sprawie wnioskodawcy przez (...) Przedsiębiorstwo (...) w S., ze świadectwa pracy wydanego T. Ż. 17 lutego 2012r. przez Zakład (...) w B., a następnie wyrokiem wydanym 13 września 2012r. zmienił kwestionowaną odwołaniem decyzję, poprzez przyznanie odwołującemu prawa do dochodzonej emerytury, począwszy od 17 lutego 2012r. „wobec uwzględnienia mu okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych od 08.04.1974r. do 30.04.1991r. w(...) Przedsiębiorstwie (...) w S. - (...) na stanowisku robotnika wykonującego pracę przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych

tj. stanowisku wyszczególnionym w wykazie A dział V pkt 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.)” - pkt I .

W dalszej części Sąd zawarł rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego – pkt II, i dalej stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego w kwestii nie ustalenia ostatniej okoliczności w zakresie uprawnień wnioskodawcy do świadczenia emerytalnego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w pkt. I - Sąd wskazał na miarodajne w jego ocenie, wszystkie przeprowadzone dowody, w szczególności zeznania świadków oraz samego wnioskodawcy. Następnie szczegółowo opisał sposób i charakter wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w Cegielni.

W końcowym fragmencie uzasadnienia, odnoszącym się do ustaleń dotyczących stanu faktycznego, Sąd wskazał na datę ukończenia przez wnioskodawcę wieku 60 lat (17 grudnia 2012r.), akcentując że w tymże to dniu nastąpiło rozwiązanie przez niego, łączącej go z pracodawcą umowy o pracę, co potwierdza dołączone do akt sprawy na k. 25 świadectwo pracy.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd przywołał treść przepisu art. art. 184

ust. 1 i 2 i 32 ustawy emerytalno – rentowej z 17 grudnia 1998r., a także

§ 3 i 4 rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.) - stwierdzając, że wnioskodawca spełnił w dacie 17 lutego 2012r. wszystkie wymagane powyższymi przepisami warunki, gdyż osiągnął wiek 60 lat życia, z tym dniem rozwiązał stosunek pracy, jak również, co potwierdziły wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego na datę 1 stycznia 1999r., wykazał wymagany 15 - letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonując pracę robotnika zatrudnionego przy produkcji wyrobów ceramicznych w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. jak i na tę datę „odpowiedni okres ubezpieczenia”, co oznacza, iż po jego stronie powstało uprawnienie do dochodzonej emerytury, i co skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I wyroku.

Ustalenie dotyczące daty początkowej przyznanego uprawnienia emerytalnego Sąd uzasadnił ponownie wskazując na fakt ukończenia 60 roku życia 17 lutego 2012r, i rozwiązaniem w tej to dacie stosunku pracy.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt III Sąd uzasadnił przywołując treść przepisu

art. 118 ust. 1 i 1a ustawy emerytalno - rentowej stwierdzając, że dopiero postępowanie sądowe dozwoliło w sposób prawidłowy zakwalifikować pracę T. Ż. jako wykonywaną w szczególnych warunkach, co uzasadniało stwierdzenie braku odpowiedzialności w tym zakresie organu rentowego.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku Sąd uzasadnił, powołując stosowne przepisy ustawy cywilnej procesowej oraz rozporządzenia MS z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Wyrok powyższy apelacją do Sądu II instancji zaskarżył pozwany ZUS Oddział w J. zarzucając, iż jego wydanie nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa materialnego przy wskazaniu na art. 32 w zw ze 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, wniósł o jego zmianę w części dotyczącej ustalenia daty powstania prawa wnioskodawcy do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu apelujący zaznaczył, iż przyznanie prawa do świadczenia emerytalnego od 17 lutego 2012r. przez Sąd I instancji jest błędne, gdyż w tej to dacie wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu.

Na uzasadnienie powyższego stwierdzenia, apelujący przywołał wydany przez tut. Sąd Apelacyjny 9 lutego 2012r. wyrok do sygn. oznaczonej nr. III AUa 42/12 .

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca działający przez ustanowionego pełnomocnika, wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona i dlatego podlega oddaleniu.

Na wstępie wypadnie przypomnieć, iż wniesiony środek zaskarżenia przez stronę pozwaną, w istocie dotyczył wyłącznie tej części kwestionowanego nią wyroku, która dotyczyła daty początkowej przyznanego na rzecz wnioskodawcy prawa do emerytury, w obniżonym wieku, z tytułu pracy w szczególnych warunkach i sformułowany w niej wniosek, przywołany już we wstępnej części uzasadnienia, zasługuje w tym miejscu na powtórzenie, że jedynie w części dotyczącej tej właśnie daty, apelujący zawnioskował o jego zmianę.

W tym miejscu również odnotowania wymaga fakt, wynikający z treści zalegającego w aktach sądowych na k. 25 - świadectwa pracy, że 17 lutego 2012r. wygasła - zawarta na czas określony umowa o pracę, wnioskodawcy T. Ż. z ostatnim jego pracodawcą tj. Zakładem (...) (...) Cegielnia (...) w B..

Należy również zwrócić uwagę, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił uprawnienie do dochodzonej przez T. Ż. emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. Nr 153 z 2009r., poz. 1227 ze zm.) z uwagi na jego wiek (ur. (...)).

Przyjdzie jednak w tym miejscu stwierdzić, że w dacie wydawania wyroku przez Sąd I instancji ustalenie daty początkowej uprawnienia wnioskodawcy do emerytury było nieprawidłowe, gdyż w tej to dacie (17 lutego 2012r.) pozostawał on jeszcze w zatrudnieniu u ww. pracodawcy.

Konieczne w tym miejscu, zdaniem Sądu jest odnotowanie, że przepis

art. 184 ust.2 otrzymał nowe brzmienie z mocy zapisu zawartego w art. 1 pkt 20 ustawy z 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych ustaw, która weszła w życie 1 stycznia 2013r. – z treści to którego wynika, iż ustawodawca od tej daty nie warunkuje uprawnienia do emerytury przewidzianej w art. 184 ust. 1 - od rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Odnosząc powyższą regulację, w oparciu o przepis art. 316 kpc - do okoliczności w rozpoznawanej przez Sąd Apelacyjny 29 stycznia 2013r. apelacji, przyjdzie stwierdzić, że nie znajduje ona uzasadnienia prawnego, gdyż fakt pozostawania wnioskodawcy 17 lutego 2012r. w zatrudnieniu, nie może stanowić negatywnej przesłanki w ustaleniu na jego rzecz prawa do emerytury jeśli się zważy, co istotne, że w tej to dacie spełnił on wszystkie pozostałe, przewidziane w omawianym przepisie art. 184 ustawy emerytalno - rentowej, warunki do jej nabycia.

Powyższe uzasadniało rozstrzygnięcie zawarte w pkt. I wyroku, którego podstawę prawną stanowi przepis art. 385 kpc.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku uzasadnia przepis art. 98 kpc oraz § 12 ust. 2 i 13 rozporządzenia MS z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348).

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...)